

РЕШЕНИЕ

№ 26641

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4402** по описа за **2026** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез главен юрисконсулт Г. Н., срещу решение № 760/02.03.2026 г., постановено по а.н.д. № 14672/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено негово Наказателно постановление № 8898/25.09.2024 г. С издаденото НП спрямо ответника Й. Г. Г., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 лева за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4, б. „а“, чл. 7, ал. 1, т. 3, б. „б“, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. първо от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

В касационната жалба и в с.з. се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Касаторът поддържа, че компетентността на актосъставителя и на наказващия орган е надлежно установена, че АУАН и НП съдържат изискуемите реквизити и не страдат от пороци, водещи до тяхната отмяна, както и че нарушението е установено по безспорен начин от събраните гласни и писмени доказателства. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и за потвърждаване на наказателното постановление, а в условията на евентуалност – за връщане на делото на СРС за преквалификация на деянието по по-благоприятния за наказаното лице Закон за движението по

пътищата (ЗДвП), по аргумент от чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия.

Ответникът – Й. Г. Г., в писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава мотивирано становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирана страна, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Настоящият касационен състав, след извършена служебна проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон съгласно чл. 218, ал. 2 и чл. 220 от АПК, намира фактическите констатации на въззивния съд за пълни, обективни и почиващи на надлежно събрани и обсъдени доказателства, поради което ги възприема изцяло и не намира основание за тяхното преповтаряне.

Въззивният съд правилно е приложил задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. по тълк. д. № 5/2023 г. на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, съгласно което водачът на извънгабаритно или тежко пътно превозно средство, който управлява такова по пътищата, отворени за обществено ползване, без разрешение, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, а не по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, когато не е собственик на превозното средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза. Съгласно чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, това постановление е задължително за органите на съдебната власт, включително и за настоящия касационен състав.

Тълкувателните решения имат действие занаяпред, но са задължителни за висящите съдебни производства, тъй като съдът е длъжен да приложи действащото тълкуване към момента на постановяване на съдебния акт, а не към момента на издаване на административния акт/санкционния акт.

По делото е безспорно установено, а и не се твърди обратното от касатора, че жалбоподателят е управлявал процесното превозно средство в изпълнение на трудовите си задължения, без да се явява негов собственик или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза. При това положение той не се явява годен субект на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, съответно на административното наказание по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, а носи евентуална отговорност единствено по чл. 177, ал. 3, т. 1 вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Неоснователно е и алтернативното искане на касатора за връщане на делото на СРС за преквалификация на деянието по чл. 177, ал. 3, т. 1 вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Разясненото с Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС правомощие на въззивния съд да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без да отменя НП, предпоставя запазване на съставомерните факти. В случая нарушението по чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП има различен субект, различен предмет на защита и различни съставомерни факти спрямо нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, за което е ангажирана отговорността с процесното НП, поради което не е налице същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, а различен фактически състав, за който не е било повдигнато обвинение с надлежен АУАН. Преквалификация в тази насока би довела до съществено изменение на предмета на административнонаказателното обвинение, което е недопустимо.

При тези изводи обсъждането на останалите касационни основания, свързани с редовността на административнопроизводствените действия и доказаността на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1,

б. „а“ от ЗП, се явява безпредметно, доколкото жалбоподателят пред СРС не е годен субект на това нарушение.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 760/02.03.2026 г., постановено по а.н.д. № 14672/2025 г. по описа на Софийски районен съд
Решението е окончателно